

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului declarat de Serghei Gramma,
reprezentat de avocatul Iulian Paciurca,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de
Serghei Gramma împotriva Societății pe Acțiuni „Furnizarea Energiei
Electrice NORD”, intervenient accesoriu Agenția Proprietății Publice cu
privire la încasarea premiului bănesc, ajutorului material pentru tratament și
odihnă, penalității de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 02 noiembrie 2023 a Curții de Apel Bălți,

(Dosarul nr. 2ra-196/24

NR. PIGD 2-23039736-01-2ra-05032024)

Recursul declarat după 01 septembrie 2023.
Recursul este vădit neîntemeiat. Dezacordul recurentului cu decizia instanței
de apel nu constituie temei de casare a actului judecătoresc contestat.

Judecătoria Bălți, sediul Central, jud. N. Costăș,
Curtea de Apel Bălți, jud. A. Garbuz, Iu. Grosu, A. Ciobanu,

21 mai 2025

Textul corespunde originalului

**Examinând în lipsa participanților la proces recursul depus de
Serghei Gramma, reprezentat de avocatul Iulian Paciurca,**

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Oxana Parfeni,

Gheorghe Stratulat, *judcători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 16 martie 2023, Serghei Gramma a depus cerere de chemare în judecată împotriva S.A. „FEE-NORD”, intervenient accesoriu Agenția Proprietății Publice, solicitând încasarea sumei în mărime de 85% din salariul de funcție, ceea ce constituie 25 474,5 lei cu titlu de premiu bănesc pentru rezultatele activității economico-financiare înregistrate în trimestrul II al anului 2021, conform deciziei Consiliului S.A. „FEE-NORD” nr.2.1 din 12 august 2021, a sumei în mărimea unui salariu de funcție, ceea ce constituie 29 970 de lei cu titlu de ajutor material pentru tratament și odihnă, conform deciziei Consiliului S.A. „FEE-NORD” nr.4.3 din 12 august 2021, sumei în mărime de 0,3 la sută din sumele neplătite conform deciziilor S.A. „FEE-NORD” nr.2.1 și nr.4.3 din 12 august 2021, pentru fiecare zi de întârziere, pînă la 24 ianuarie 2023, ceea ce constituie 71 689,73 de lei și încasarea tuturor cheltuielilor de judecată.

2. În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat faptul că, la 27 iulie 2020 a fost angajat în funcția de director general în cadrul S.A. „FEE-NORD”, în baza contractului individual de muncă nr.2. În perioada exercitării atribuțiilor de muncă și-a îndeplinit obligațiunile de serviciu și a depus efort maxim pentru a crește indicatorii de performanță. Condițiile contractuale prevăd un șir de clauze de care s-a condus cu strictețe pe parcursul activității sale, respectând în totalitate prevederile legislației muncii.

3. Prin decizia Consiliului S.A. „FEE-NORD” nr.2.1 și 4.3 din 12 august 2021, i-a fost stabilit un premiu pentru trimestrul II al anului 2021 în mărime de 85% din salariul de funcție conform punctelor 3.3 și 3.4 din contractul individual de muncă, precum și i-a fost stabilit un ajutor material pentru tratament și odihnă în mărime de un salariu de funcție.

4. La 13 august 2021, în calitate de director al S.A. „FEE-NORD”, a expediat în adresa Agenției Proprietății Publice pentru coordonarea și aprobarea deciziei în cauză, însă în perioada exercitării funcției de director, nu a primit răspuns de la Agenția Proprietății Publice la cererea nr.08-423 din 13 august 2021 și respectiv deciziile Consiliului S.A. „FEE-NORD” nr.2.1 și 4.3 din 12 august 2021 au rămas neexecutate.

5. La 19 noiembrie 2021 a depus cerere către S.A. „FEE-NORD”, prin care a solicitat încheierea acordului de încetare a contractului de muncă din 22 noiembrie 2021. Ulterior, repetat a solicitat S.A. „FEE-NORD” achitarea

benevolă a plăților cu titlu de premiu și ajutor material, însă nu a primit un răspuns afirmativ.

6. Reclamantul în asemenea condiții s-a considerat vătămat în dreptul social la muncă și dreptul de proprietate, or, pârâțul era obligat să-i achite plățile solicitate cel târziu în ziua concedierii, însă continuă să se eschiveze de la executarea obligațiilor contractuale de muncă.

7. În contextul prevederilor pct.3.3, 3.4 și 3.5 din contractul individual de muncă nr.2 din 27 iulie 2020, reclamantul a pretins achitarea premiului bănesc pentru rezultatele activității economico-financiare înregistrate în trimestrul II al anului 2021 în mărime de 85% din salariul de funcție, ceea ce constituie 25 474,5 lei (29 970 lei - 85% = 25 474,5 lei), precum și la acordarea ajutorului material pentru tratament și odihnă în mărime de un salariu de funcție în sumă de 29 970 de lei, astfel cum a decis Consiliul S.A. „FEE-NORD” la 12 august 2021.

8. De asemenea, în sensul art.330 alin. (1) și (2) din Codul muncii, a solicitat achitarea sumei în mărime de 0,3 la sută din sumele neplătite conform deciziilor Consiliului S.A. „FEE-NORD” nr.2.1 și 4.3 din 12 august 2021. Din 22 noiembrie 2021 până la 24 ianuarie 2023 sumele solicitate nu au fost achitate de fostul angajator S.A. „FEE-NORD”, ceea ce constituie 431 de zile de restanță, astfel la 24 ianuarie 2023 penalitatea pentru fiecare zi de întârziere, 0,3 la sută din suma neplătită în termen constituie 71 689,73 de lei.

9. La 25 ianuarie 2023 a expediat în adresa S.A. „FEE-NORD” cererea prealabilă, prin care a solicitat achitarea benevolă a sumelor pretinse, însă prin răspunsul nr.02-193 din 16 februarie 2023 s-a respins cererea sa.

10. Reclamantul a menționat că achitarea drepturilor salariale în volum deplin constituie un drept constituțional și convențional care urmează a fi respectat de fostul angajator S.A. „FEE-NORD”, în caz contrar nerespectarea drepturilor salariaților ar crea precedent nociv la întreprinderea menționată, ceea ce este incompatibil cu principiile și politicile unui stat de drept.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

11. Prin hotărârea din 18 mai 2023 a Judecătoriei Bălți, sediul Central, s-a respins cererea de chemare în judecată înaintată de Serghei Gramma împotriva S.A. FEE-NORD”, intervenient accesoriu Agenția Proprietății Publice cu privire la încasarea premiului bănesc, ajutorului material pentru tratament și odihnă, încasarea 0,3 la sută pentru fiecare zi de întârziere, precum și a cheltuielilor de judecată.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

12. La 24 mai 2023, Serghei Gramma, reprezentat de avocatul Iulian Paciurca, a declarat apel împotriva hotărârii din 18 mai 2023 a Judecătoriei

Bălți, sediul Central, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii prime instanțe, emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

13. Prin decizia din 02 noiembrie 2023 a Curții de Apel Bălți s-a respins apelul declarat de Serghei Gramma, reprezentat de avocatul Iulian Paciurca și s-a menținut hotărârea din 18 mai 2023 a Judecătoriei Bălți, sediul Central.

14. Pentru a decide astfel, instanța de apel a redat, în esență, circumstanțele de fapt, precum și a citat prevederile art.5 alin.(1) din Codul de procedură civilă, art.5 lit. o), art.45, art.49 alin.1) lit.i), alin.(2), art. 135 alin.(4), art.258 alin.(2), art.259, art.355 alin. (1) lit.a),b) din Codul muncii, art.22 din Legea salarizării nr.847-XV din 14 februarie 2002 (în vigoare la data încheierii contractului individual de muncă), art.23 alin. (1) din Legea salarizării nr.847-XV din 14 februarie 2002, pct.5 din Hotărârea Guvernului RM cu privire la salarizarea angajaților din unitățile cu autonomie financiară nr.743 din 11 iunie 2002 (în vigoare la data încheierii contractului individual de muncă), art.121 din Codul de procedură civilă.

15. Instanța de apel a reținut că, potrivit punctului 3.1 din Statutul Societății pe Acțiuni „Furnizarea Energiei Electrice Nord” (în redacție nouă din 2021), publicat pe site-ul (<https://www.app.gov.md>), acționar al Societății este Agenția Proprietății Publice care deține 100% din numărul total de acțiuni. Astfel, executarea deciziilor Consiliului de administrație este condiționată nemijlocit de acordul sau acceptul acționarului majoritar, la caz Agenția Proprietății Publice.

16. Potrivit contractului individual de muncă nr.2 din 27 iulie 2020, încheiat între S.A. „FEE-NORD”, în persoana Președintelui Consiliului și reclamantul Serghei Gramma, în calitate de director general, părțile au convenit la punctul 3.4 și 3.5 din contract, asupra temeiurilor de acordare directorului general, a premiului bănesc pentru rezultatele activității economico-financiare precum și ajutorului material pentru tratament și odihnă, aceste puncte din contracte având următorul conținut: „3.4 Cuantumul premiului trimestrial al Directorului General este stabilit de către Consiliul Societății în coordonare cu Agenția Proprietății Publice...” și „3.5 Directorului General i se pot stabili premii unice (la datele jubiliare ale Societății sau la datele jubiliare ale sale, cu ocazia sărbătorilor profesionale și sărbătorilor stabilite în art.111 din Codul muncii RM) și ajutor material pentru tratament și odihnă, mărimea cărora se stabilește în fiecare caz în parte de către autoritatea abilitată, la propunerea Consiliului Societății, din contul economisirii mijloacelor pentru retribuirea muncii a angajaților Societății. Cuantumul acestor plăți pe parcursul unui an nu va depăși 3 salarii de funcție”.

17. În continuare, a reținut pct. 8.4 din contractul individual de muncă nr.2 din 27 iulie 2020, prin care se stabilește expres că, contractul împreună cu anexele sale care sînt parte integrantă a acestuia, reprezintă voința părților și

excluse orice altă înțelegere verbală dintre ele, anterioară sau ulterioară încheierii contractului.

18. Potrivit extrasului din procesul-verbal nr.13 al ședinței Consiliului S.A. „FEE-NORD” din 12 august 2021, indicatorul nr.6 nu a fost realizat, adică indicatorii au fost executați la nivel de 85%, motiv pentru care s-a decis de a stabili Organului executiv al S.A. „FEE-NORD” premiu pentru trimestrul II al anului 2021 în mărime de 85% din salariul de funcție, conform pct.3.3, 3.4 din contractul individual de muncă nr.2 din 27.07.2020, care va fi acordat după coordonarea și obținerea acceptului din partea Agenției Proprietății Publice; de a stabili directorului general al S.A. „FEE-NORD”, Serghei Gramma, ajutor material pentru tratament și odihnă în mărime de 1 salariu de funcție, care va fi acordat după coordonarea și obținerea acceptului din partea Agenției Proprietății Publice.

19. Astfel, respectând prevederile contractului individual de muncă nr.2 din 27 iulie 2020, Consiliul S.A. „FEE-NORD”, după adoptarea deciziilor menționate din 12 august 2021, a transmis Agenției Proprietății Publice spre coordonare și aprobare, informația privind premiul Directorului general al S.A. „FEE-NORD”, Serghei Gramma, pentru rezultatele activității economico-financiare înregistrate în trimestrul II, anul 2021, în mărime de 85% din salariul de funcție, conform prevederilor pct.3.3 din contractul individual de muncă nr.2 din 27.07.2020, precum și informația privind acordarea ajutorului material pentru tratament și odihnă Directorului general al S.A. „FEE-NORD”, Serghei Gramma, în mărime de 1 (unu) salariu de funcție, în conformitate cu prevederile pct.3.5 din contractul individual de muncă nr.2 din 27 iulie 2020 (f.d.19). Însă prin răspunsul nr.14-05-6004 din 29 septembrie 2021, acționarul majoritar al S.A. „FEE-NORD”, Agenția Proprietății Publice a respins solicitările respective (f.d.26).

20. Instanța de apel a reiterat că, argumentul reclamantului/apelant precum că nu a primit răspuns de la Agenția Proprietății Publice la cererea nr.08-423 din 13 august 2021, nu poate fi reținut. Or, răspunsul parvenit de la Agenția Proprietății Publice datează cu 29 septembrie 2021, adică până a fi încetat contractul individual de muncă nr.2 din 27 iulie 2020 încheiat între S.A. „FEE-NORD” și Serghei Gramma, din care considerente, instanța de apel a menționat că ultimul a cunoscut despre faptul că solicitările sale cu privire la achitarea premiului pentru trimestrul II și ajutorului material pentru tratament și odihnă au fost respinse de către Agenția Proprietății Publice și acest răspuns nu a fost contestat de către reclamant.

21. În continuare, instanța de apel a susținut poziția instanței de fond la faptul că, în urma încheierii contractului individual de muncă nr.2 din 27 iulie 2020, reclamantul Serghei Gramma a acceptat dreptul discreționar al acționarului, la caz Agenția Proprietății Publice, de a stabili, achita sau limita achitarea premiilor și ajutoarelor materiale. Dat fiind faptul că Agenția Proprietății Publice a refuzat în achitarea plăților menționate, instanța de

judecată just a ajuns la concluzia că pretențiile reclamantului sunt neîntemeiate și nu este îndreptățit de a pretinde la încasarea premiului bănesc și ajutorului material pentru tratament și odihnă.

22. Instanța de apel a apreciat că, instanța de fond corect a respins pretenția reclamantului cu privire la încasarea din contul pârâtului a sumei de bani în mărime de 0,3 la sută din sumele neplătite conform deciziilor Consiliului S.A. „FEE-NORD” nr.2.1 și nr.4.3 din 12 august 2021, pentru fiecare zi de întârziere pînă la 24 ianuarie 2023, ceea ce constituie suma în mărime de 71 689,73 de lei. Prevederile art.330 alin.(2) Codul muncii se aplică în caz de reținere, din vina angajatorului, a salariului (art.142), a indemnizației de concediu (art.117), a plăților în caz de eliberare (art.143) sau a altor plăți (art.123, 124, 127, 139, 186, art.225 alin.8) etc.) convenite salariatului, adică această normă legală nu este aplicabilă în cazul din speță.

23. Cu referire la cheltuielile de judecată pretinse de reclamant în cererea de chemare în judecată, având în vedere prevederile art.94, art.96 din Codul de procedură civilă, instanța de apel a reținut ca fiind întemeiată concluzia primei instanțe.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

24. La 12 februarie 2024, prin intermediul poștei terestre (f.d.137), Serghei Gramma, reprezentat de avocatul Iulian Paciurca, a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 02 noiembrie 2023 a Curții de Apel Bălți, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârii primei instanțe și a deciziei instanței de apel, pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a cererii de chemare în judecată.

25. În susținerea recursului, recurentul a invocat că hotărârea instanței inferioare contestată este ilegală și pasibilă casării în temeiul art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă. Concluzia instanțelor cu privire la faptul precum că plățile salariale solicitate nu pot fi achitate, deoarece lipsește coordonarea și acordul Agenției Proprietății Publice, este declarativă și neîntemeiată. Or, în sensul prevederilor pct. 3.4. din contractul individual de muncă nr. 2 din 27 iulie 2020, coordonarea respectivă urma a fi realizată pînă la emiterea deciziilor privind stabilirea plăților în cauză prin decizia Consiliului S.A. „FEE-NORD”, nr. 2.1. și 4.3. din 12 august 2021. Astfel, odată ce pârâtul/intimatul, în calitate de organ competent a decis stabilirea plăților pentru premiu bănesc și pentru ajutor material, cu încălcarea procedurii care derivă din logica juridică și spiritul condițiilor prevăzute în pct. 3.4. în contractul individual de muncă nr. 2 din 27 iulie 2020, această încălcare nu poate fi pusă pe seama sa. Dreptul la muncă consacrat în prevederile art. 43 din Constituția Republicii Moldova, îi garantează încasarea acestor plăți și în acest sens supremația legii urmează a fi respectată.

26. Totodată, a indicat că poziția juridică a reprezentantului pârâtului/intimatului și a intervenientului accesoriu precum că, achitarea

plăților pentru premiu reprezintă un drept discreționar, este eronată, or, din conținutul pct. 3.3. al contractului individual de muncă nr. 2 din 27 iulie 2020, se constată că plata premiului reprezintă o obligație a angajatorului ce urmează a fi stabilită trimestrial. Afirmatia sub formă de obiecție cu privire la dreptul discreționar este eronată, or, din condițiile pct. 3.3. - 3.5. al contractului individual de muncă, acest drept se referă exclusiv la mărimea plăților și nicidecum la stabilirea și achitarea acestora. Potrivit pct. 3.4. și 3.5. din contract, nemijlocit mărimea premiului bănesc urmează a fi stabilită în mod discreționar de până la șase salarii de funcție lunare pe an, iar mărimea ajutorului material pentru tratament și odihnă până la trei salarii de funcție lunare pe an.

27. Întru susținerea poziției juridice, recurentul a declarat că prin stabilirea plății de către Consiliul Societății cu titlu de premiu pentru rezultatele activității economico-financiare înregistrate, se confirmă realizarea condiției de îndeplinire a criteriilor de evaluare a performanțelor manageriale. Or, doar în asemenea condiții a fost emisă decizia Consiliului Societății nr. 2.1. din 12 august 2021. Prin urmare, refuzul pârâtului/intimatului în executarea deciziilor Consiliului Societății nr. 2.1. și 4.3. din 12 august 2021, privind achitarea plăților salariale stabilite, reprezintă o inacțiune nejustificată care în consecință afectează dreptul de proprietate al reclamantului/apelantului.

28. Recurentul a indicat că Republica Moldova este un stat de drept în care dreptatea, drepturile și libertățile omului reprezintă valori supreme și sunt garantate. Cu referire la prevederile art. 1, Protocolul 1 la Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, art. 330 alin. 2 din Codul muncii, a precizat că din data concedierii, și anume 22 noiembrie 2021 și până la data înaintării cererii prealabile către pârât / intimat la 21 ianuarie 2023, plățile pentru premiere și ajutor material de tratament și odihnă nu au fost achitate, astfel fiind în drept potrivit normei menționate să solicite încasarea plății suplimentare la plățile de bază, în mărime de 0,3 la sută din sumele neplătite la termen, și anume suma de 71 689,93 de lei.

29. În opinia recurentului, hotărârea Judecătorei Bălți, sediul Central, din 18 mai 2023 este una eronată și superficială, deoarece instanța de fond nu a luat în considerare probele și argumentele prezentate. Refuzul de a achita plățile suplimentare, care i-au fost atribuite prin decizia Consiliului, este unul nefondat și arbitrar, care, în consecință, afectează nu doar drepturile sale, dar și drepturile altor angajați ai S.A. „FEE-NORD”, fiind creat un precedent dăunător și nociv pentru societatea pe acțiuni în cauză.

30. Recurentul a mai afirmat că obligația pozitivă a statului este aceea de a adopta măsuri rezonabile și adecvate pentru a proteja drepturile care îi revin individului potrivit Convenției. Ele servesc implicit drept principalul concept în domeniul jurisprudenței CtEDO, deoarece declanșează responsabilitatea statului. Curtea Europeană a împărțit obligațiile pozitive în două categorii,

respectiv obligații „procedurale” și obligațiile „substanțiale”. Într-un scenariu vertical, încălcările rezultă direct din inacțiunea statului, în timp ce într-un scenariu orizontal, acestea rezultă din acțiunile părților terțe, astfel fiind legate de sursa încălcării. În cauza Stoianova și Nedelcu vs România, Curtea Europeană a menționat că, carențele autorităților nu pot fi imputabile reclamantilor și nu trebuie să-i pună în situație defavorabilă. Riscul oricărei erori comise de organul de urmărire penală sau chiar de o instanță urmează să fie suportat de stat, iar corectarea acesteia nu trebuie să fie pusă în sarcina persoanei în cauză.

31. La 02 mai 2024, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului și intervenientului accesoriu copiile recursului declarat, creând astfel participanților la proces condiții egale de a cunoaște modul de derulare a procedurii în recurs, cât și le-a acordat, întru asigurarea respectării principiilor contradictorialității și disponibilității în drepturi, posibilitatea de depunere a referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire, avizele de recepție, anexate la materialele dosarului (f.d.143, 144,147).

32. La 28 mai 2024, prin intermediul poștei electronice (f.d.148), S.A. „FEE-NORD” a depus referință la cererea de recurs, solicitând respingerea recursului cu menținerea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe.

33. Alte referințe nu au parvenit.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

34. Prin Legea nr. 246 din 31 iulie 2023 pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție) au fost operate modificări în Codul de procedură civilă, care au intrat în vigoare la 01 septembrie 2023. În conformitate cu prevederile art. XI alin. (3) din Legea nr. 246 din 31 iulie 2023, recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului. Din sensul normei de drept enunțate rezultă că legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale, cu excepția temeiurilor în baza cărora se vor examina recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi.

35. Recursul declarat de Serghei Gramma, reprezentat de avocatul Iulian Paciurca, va fi examinat prin prisma temeiurilor stipulate în redacția art. 432 din Codul de procedură civilă, în vigoare de la 01 septembrie 2023.

36. Art. 434 din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

(2) Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.”

37. Art. 440 din Codul de procedură civilă:

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

38. Art. 432 din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul este admis dacă:e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

(2) Temeiurile menționate la alin.(1) lit.d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

39. Art. 433 din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care: f) recursul este vădit neîntemeiat.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

40. Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că dispozitivul deciziei instanței de apel a fost pronunțat la 02 noiembrie 2023. Copia deciziei integrale a instanței de apel a fost expediată participanților la proces la 11 decembrie 2023, prin intermediul poștei electronice (f.d.127-127 verso). Astfel, recursul depus este în termen.

41. Din analiza prevederilor legale precitate supra, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, urmează să însușească în condițiile Codului de procedură civilă exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase. Astfel, normele citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

42. În această ordine de idei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, Codul de procedură civilă dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate.

43. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

44. Se reține că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art.432 din Codul de procedură civilă, în redacția legii în vigoare la data declarării recursului.

45. Din analiza recursului declarat s-a invocat ca temei de admisibilitate prevederile art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă, citate supra.

46. Argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma în vigoare la data declarării recursului, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate și prin urmare recursul este vădit neîntemeiat. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea repetată a situației, nu constituie temei de casare a deciziei contestate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are un caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

47. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră că nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în instanța de apel în modul garantat de art.6§1 CEDO.

48. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 din Codul de procedură civilă, în vigoare la data declarării recursului. Or, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate Curții de Apel și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretări și/sau aplicări eronate a prevederilor legale de către Curtea de Apel, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unei asemenea pretenși argument, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

49. La fel, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special, în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

50. Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în jurisprudența sa constantă, statuează că, dreptul de acces la instanță nu este absolut. Există limitări implicite admise (cauza Golder împotriva Regatului Unit, p. 38, cauza Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (cauza Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile

de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (cauza Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

51. Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1,11p.141,§39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6§1 (a se vedea Helmers c. Suediei 09 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

52. Din considerentele redate, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție concluzionează că recursul declarat de Serghei Gramma, reprezentat de avocatul Iulian Paciurca, este vădit neîntemeiat și urmează a fi considerat inadmisibil.

53. Din aceste motive, în conformitate cu art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 alin. (1) lit. f), 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Consideră inadmisibil recursul declarat de Serghei Gramma, reprezentat de avocatul Iulian Paciurca, împotriva deciziei din 02 noiembrie 2023 a Curții de Apel Bălți.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Oxana Parfeni

Gheorghe Stratulat